

mærkelovs § 10, 1. Stk., givet Handelsministeren en Beføjelse til at paabyde en sket Registrerings Ophævelse i alle de i § 4 opregnede Tilfælde, hvor en offentlig Interesse staaar paa Spil. Dette gælder saaledes, naar Gengivelser eller Efterligninger af de i § 4, Nr. 5 og 6, nævnte officielle Kendetegn fejlagtigt er registrerede, naar Mærker indeholder Fremstillinger, der kan vække Forargelse eller strider mod den offentlige Orden, som i § 4, Nr. 7, udtalt, og endelig, hvad der er nyt, naar Mærket er registreret i Modstrid med Bestemmelsen i § 4, Nr. 3, om hvilken Bemærkninger er gjort ovenfor.

Naar den omtalte Beføjelse er foreslaaet henlagt til Handelsministeren, har dette sin Grund dels i, at de paagældende Bestemmelser er af offentligretlig Karakter, dels i, at der vanskeligt kan tænkes Privatpersoner, der vil have den fornødne Adkomst til eller Interesse i at gribe ind.

Ifølge Paragrafens 2. og 3. Pkt. kan Spørgsmaalet om Berettigelsen af Handelsministerens Paabud om en Registrerings Ophævelse, — hvorom Bekendtgørelse straks skal optages i Registreringstidende —, indbringes for Domstolene inden 3 Maaneder fra Paabudets Bekendtgørelse. Rejses saadan Sag, vil Spørgsmaalet om Mærkets Udslettelse dog først kunne afgøres, naar endelig Dom er afsagt, selvom 3 Maanedersfristen derved overskrides.

Den øvrige Del af Forslaget indeholder dels Omredigering af, dels forskellige Ændringer i den nugældende Lovs § 10, 2. og 3. Stk.

I Forslagets 2. Stk. gives den almindelige Regel om den forurettedes Adgang til Domstolene. I den nugældende danske Lov er denne Regel formuleret saaledes: „Saavel i dette Tilfælde som ellers, naar nogen antager, at et Varemærkes Registrering er ham til Skade....“. Da de her brugte Udtryk formentlig ikke er ganske korrekte, idet et Varemærkes Registrering paa mange Maader kan være til Skade for en anden Person end Mærkeindehaveren uden dog derfor at støde an mod nogen Lovs Bestemmelser, er der for nærmere af præcisere Beføjelsen indsat Ordene „i Modstrid med Bestemmelserne i denne Lov“.

Angaaende Forslagets 3. Stk. af nærværende Paragraf bemærkes følgende:

I Forslagets § 4, Nr. 2, paalægges det Registreringsmyndigheden at nægte at registrere et Varemærke, naar det enten helt eller i det væsentlige er en Gengivelse, Oversættelse eller anden Efterligning af et Mærke, som Registreringsmyndigheden skønner

er vitterlig kendt og anvendt her i Landet som Betegnelse for Varer af samme eller lignende Art, medmindre disse hidrører fra Anmelderen selv eller fra nogen, med hvem han er i Fælleseje om Mærket. Da det imidlertid ikke er udelukket, at Registreringsmyndigheden ikke har haft fornødent Kendskab til de faktisk foreliggende Forhold, og — uden at der iøvrigt kan bebrejdes den noget — har registreret et Varemærke, som vitterligt var kendt eller anvendt for en andens Vare, og da Reglen maa anses for almén og kun indskrænket i § 4, Nr. 2, af Hensyn til Registreringsmyndigheden, er det anset nødvendigt her at optage Bestemmelsen i mere almengyldig Form, nemlig med Udeladelse af Ordene „Registreringsmyndigheden skønner“.

Iøvrigt er Optagelsen af den her omhandlede Bestemmelse en nødvendig Følge af Vedtagelsen af den reviderede Pariserkonventions Art. 6 b, hvor det i Afsnit 1 hedder, at Unionslandene forpligter sig til at afslaa eller ophæve Registreringen af ethvert Varemærke, som er en Gengivelse, Efterligning eller Oversættelse egnet til at fremkalde Forveksling af et Mærke, som de kompetente Myndigheder i Landet skønner vitterligt kendt i dette Land som allerede tilhørende en Person, der er berettiget efter Konventionen, og anvendt for Varer af samme eller lignende Art, samt at det samme ogsaa skal gælde, naar den væsentlige Del af Mærket er en Gengivelse af et saadant vitterlig kendt Mærke eller en Efterligning, der er egnet til at fremkalde Forveksling dermed.

Det bemærkes, at Udtrykket „de kompetente Myndigheder“ i Konventionen maa antages at omfatte saa vel Registreringsmyndighed som Domstole, saaledes at der i Forslagets to Bestemmelser, § 4, Nr. 2, og nærværende Paragraf er taget tilstrækkeligt Hensyn til Konventionen. Ligeledes bemærkes, at Forslagets Udtryk ikke udelukker Udlændinge, i al Fald Udlændinge, der tilhører Unionen, fra den ved Konventionen tilsikrede Beskyttelse, idet det i Forslaget kun er opstillet som Betingelse, at Mærket skal være vitterlig kendt og anvendt her i Landet, derimod ikke, at den eller de forurettede skal være Næringsdrivende her i Landet. Konventionens Udtryk „Oversættelse, egnet til at fremkalde Forveksling“ er saavel her, som i Forslagets § 4 Nr. 2 gengivet ved Udtrykket „Oversættelse eller anden Efterligning“. Hermed er det tilsigtet at tilkendegive, at en Oversættelse af et Ord til et hvilket som helst her i Landet noksaa ukendt Sprog ikke i